

Personalitati grecesti

ALEXANDRID I ANTON

(n. 1845 - d.?)

Din decembrie 1878 Primul primar al Constantei dupa alipirea Dobrogei la Patria Mama.

ANTONIADIS EFTIMIE

(n. 04 02 1931 - d.23 02 2014)

Sportiv de performanta. S-a nascut la Constanta. Este initiatorul reinfiintarii Comunitatii Elene Elpis din Constanta in decembrie 1989. Comunitatea Elena din Constanta a fost prima Comunitate greceasca din Romania reinfiintata dupa caderea regimului comunist in 1989. A fost primul presedinte al Comunitatii Elene din Constanta in perioada 1989-1998. A fost reales in 2010 si a fost presedinte pina la trecerea in nefiinta. Prin activitatea sa a contribuit la pastrarea traditiilor si identitatii grecilor din Constanta. A fost o prezenta respectata atat in rindul etnicilor greci, dar si in rindul majoritatii sau a celorlalte minoritati care traiesc in Constanta.

BEZIRIS ANTON

(n. 02.03.1941 - d. 14 06 2008)

Profesor Universitar. S-a nascut la Constanta. Absolvent al Institutului de Marina Constanta, Sectia Marina Comerciala in 1963. Din 1973 ocupa functii didactice, lector, conferentiar, profesor universitar. Membru in "Consiliul Tehnic Al Registrului Naval Roman". A elaborat 52 de studii sustinute cu ocazia unor "Sesiuni de Comunicari Stiintifice".

CONSTANTIN JEAN

(n. 21.08.1928 - d. 26 05 2010)

Actor roman. S-a nascut la Techirghiol, judetul Constanta. Mama sa a fost grecoaica. Se numea Stavre Caliopi. Tatal roman, se numea Jean Dumitru, de profesie arhitect. Bunicii din partea mamei au venit din Grecia de linga Salonic. S-au stabilit la Techirghiol unde au deschis o brutarie. Au fost 9 frati, 4 baieti si 5 fete. Toti copii au avut nume de sfinti. A jucat in 87 de filme. Primul film a fost "Procesul Alb" dupa Eugen Barbu, regia Iulian Mihai. A interpretat rolul lui Gica Hauhau. Filmul care l-a consacrat definitiv a fost "Toate Panzele Sus" in regia lui Mircea Dragan. Au fost 2 ani de filmari.

Pentru rolul Ismail au participat 8 actori la preselectie, printre care: Ernest Maftei, Mihai Mereuta, Fratii Teica.

Isi aduce aminte cu drag de mama de la care a primit de o educatie frumoasa. De cite ori venea de la scoala il intreba: "Ai spus sarut mana vecinei? Da mama. Du-te si mai spune odata". Il pune sa spuna "Tatal Nostru" in fiecare seara inainte de culcare.

Tatal era arhitect si se numea Jean Dumitru. Era roman din Ilfov satul Ulmeni. A proiectat si construit ca arhitect conductor importante cladiri din Carmen Silva-Eforie Sud, Eforie Nord- Hotel Belona, Techighiol - Vila Peristeri.

Dupa al doilea razboi mondial, Jean Dumitru a fost primul arhitect insarcinat de primarie sa evalueze cladirile bombardate in timpul razboiului. Catedrala Ortodoxa "Sfintii Petru si Pavel" se numara printre ele.

A proiectat si construit mai multe cladiri in Mangalia. Herghelia din Mangalia este proiectata si construita de Jean Dumitru. A refacut Spitalul "Climescu Grigore" din Eforie Sud. A fost bun prieten cu medicul Climescu.

CONSTANTIN NICU

(n. 31 07 1938 - d.15 09 2009)

Actor roman. S-a nascut in Eforie Sud, judetul Constanta. A fost unul din cei mai mari actori români de comedie. Mama actorului, Ecaterina, era grecoaică din Ianina și sosise în Constanța în 1913-1914, pentru a studia la Școala Greacă din localitate - considerată pe atunci cea mai bună instituție de învățămînt din Balcani cu predare în limba greacă.

Pentru Nicu Constantin primele înclinații spre lumea artei încep să apară la vârsta de 12 ani cînd avea ocazia, odată cu venirea concediilor de vară, să vadă la Eforie o serie întregă de mari artiști: George Vraca, Gică Petrescu, Sergiu Malagamba, Ștefănescu-Goangă, Nicolae Bassu Tasian, Arta Florescu, Nae Roman, Bimbo

Mărculescu etc.

Tot pe atunci învață de la sora sa, Constanța, lungi poeme de cîte 30-40 de strofe, pe care le recită fără cusur la serbările organizate în Eforie de Ziua Eroilor, făcîndu-se astfel imediat remarcat.

Primul spectacol a fost însă ținut în Școala de Marină din Constanța cînd Nicu Constantin, ce făcea pe atunci parte din grupul "Trio Scaramuța", a prezentat momentul satiric "Maine vom fi pe mare" în care lua peste picior pe cei din conducerea școlii. Alături de el mai apăreau atunci colegii săi, Muller, Geanoglu, Mușat, Korfiadis și viitorul actor Costel Drăgănescu.

Succesul fiind garantat Nicu Constantin a oferit apoi publicului o altă compoziție a sa, "Melodia constănțeană".

Între 1960 și 2000, a activat și a susținut peste 9.000 de reprezentații pe scena Teatrului de Revistă „Constantin Tănase”. În perioada 1979-1982, Nicu Constantin a fost și actor al Teatrului de Operetă „Ion Dacian”.

În 2001, Nicu Constantin a devenit cetățean de onoare al orașului Eforie Sud fiind decorat cu Ordinul Cultural, clasa I, pentru activitatea sa artistică.

În palmaresul înregistrărilor lui Nicu Constantin se află peste 30 de filme de scurt și lung metraj, 600 de emisiuni de radio și peste 300 de televiziune. În 2005, în cadrul Galei UNITER, a primit premiul special pentru teatru de revistă, iar un an mai târziu, premiul UNITER pentru întreaga activitate.

COTANIS NICOLAE GABRIEL

(n. 10.10.1952)

Inginer Electronist. Conferentiar Universitar Universitatea Politehnica Bucuresti. S-a nascut la Constanta. Specializari in domeniul retelei de comunicatii mobile si personale in Austria si Marea Britanie. Brevete de inventie si Premii la Saloane Nationale de Inventii.

CHIRIL ECONOMU

(n. – d.)

Actor roman. Urmeaza liceul Mircea cel Batrin din Constanta ,apoi studiaza la Conservatorul Regal din Bucuresti.In perioada studiilor preuniversitare si universitare realizeaza spectacole de teatru cu piese de Victor Eftimiu,I L Caragiale,V I Popa.Actor recunoscut la Nationalului din Bucuresti.Mai tirziu va fi la conducerea Teatrului National din Bucuresti alaturi de Zaharia Stancu.

DEMETRIAD ZAHARIADE ATHENA

(n. 01.10.1936-d. 26.09.2011)

Actor roman. S-a nascut la Constanta.Provine dintr-o familie de greci stabiliti de multa vreme la Constanta.O ramura a ei provenea din Asia Mica, cealalta din peninsula, de linga Volos. Primii ani de scoala i-a facut la Constanta in limba greaca. A urmat Institutul de Arta Teatrala din Bucuresti,facind parte dintr-o generatie de aur a teatrului romanesc. O parte din cariera ei a parcurs-o alaturi de mari actori ca Leopoldina Balanuta, Florin Piersic, George Motoi, Irina Rachitanu Sirianu. Cu un puternic temperament scenic, s-a remarcat in numeroase roluri printre care:"Antigona" (Antigona si ceilalti de Peter Karvas), "Clara" (Absenta de Iosif Naghiu) etc. In paralel cu rolurile de la Teatrul Odeon a petrecut nenumarate ore in spatele microfoanelor teatrului radiofonic sau in fata camerelor de televiziune. Membru fondator al Uniunii Elene din Romania a fost alaturi de greci cu tot sufletul. La inceputul

anilor 90 a parasit scena teatrului pentru a se stabili in Grecia alaturi de fiica sa. A tradus piese de teatru grecesti care ulterior au fost montate pe scene romanesti: "Savarine cu flori" de Thanassis Papathanassiou si Michelis Repas.Pe 26 09 2011 se stinge din viata si odata cu ea "limpezimea","gingasia"si "mirarea solemnă" din privirea ei ,asa cum o descriu cronicarii.

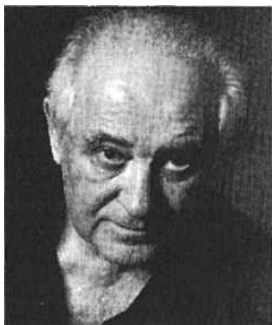
ECONOMOU TEODOR

(n. 01.12.1911 - d. ?)

Medic Chirurg, Conferentiar Universitar la Universitatea de Medicina "GR T POPA" din Iasi.

ELEUTHERIADIS STEPHAN

(n.1922)

Arhitect si pictor roman.S-a nascut la Mangalia.Provine dintr-o familie de greci stabilita la sfirsitul secolului al XIX-lea la Mangalia.Absolvent al Scolii de Arhitectura din Bucuresti (1948).Inca din anii studentiei vocatia de colorist este remarcata.Datorita regimului comunist la sfirsitul anului 1950 paraseste Romania. Cu o mica escala in Grecia se stabileste in Brazilia la Rio de Janeiro. In Brazilia se afirma atat ca arhitect cit si ca pictor unde deschide prima expozitie personala in 1956, urmata de multe altele.Primele sale picturi evoca privelistile Mangaliei natale, cu orizonturi vaste,intinse spre mare.Stephan Eleutheriadis a ramas indragostit de acest orasel pitoresc.Ca arhitect participa la constructia a numeroase cladiri si lucrari de infrastructura din Rio de Janeiro.

FOTI D. FOTI

(n. 23 01 1924 - d. 30 11 2006)

Sportiv. S-a nascut la Constanta.A fost presedintele Clubului de Fotbal Farul Constanta mai mult de 25 de ani.

FRANGOPOL DUMITRU

(n. ? - d. 1953)

Chimist. S-a nascut la Constanta. Isi face studiile la Scoala Politehnica din Munchen. In domeniul chimiei creaza Laboratorul de specialitate din Constanta, printre primele din tara (1912). Publica primele studii despre "Particularitatile namolului unor lacuri sarate de pe litoral". Demonstreaza existenta "Hidrogenului Sulfurat" in apele Marii Negre. Moare ca detinut politic la Canalul Dunare Marea Neagra, in primele luni de detentie, in 1953.

FRANGOPOL T. PETRE

(n. 26.05.1933)

S-a nascut la Constanța. Absolvent al Liceului "Mircea cel Bătrân" Constanța (1951) și al Politehnicii din Iași, Facultatea de Chimie Industrială (1956), al Cursurilor post-universitare de Radiochimie și Aplicații ale Tehnologiilor Nucleare la Facultatea de Fizică a Universității București (1957), susține doctoratul la Politehnica din Timișoara (1968).

Studii post-doctorale: *National Research Council of Canada, Division of Chemistry* (1969-1970), *G. Washington University, Washington, D.C.* (1970 -1971), *Dozentenstipendium Humboldt* (1972). A lucrat în cadrul Laboratorului de Chimie Organică al Politehnicii din București (1958 – 1963) condus de prof. C. D. Nenițescu și în cadrul Institutului de Fizică Atomică (IFA), București (1957 – 1994) ca cercetător științific principal 1 și șef de laborator. A funcționat ca profesor la Universitățile: "Al. I. Cuza" Iași, Facultatea de Fizică (1991 –

1998), "V. Goldiș", Arad (1997-1998), "Babeș – Bolyai" Cluj-Napoca (1999 – 2002) și Politehnica București (2002 – 2004).

A fost Consilier la Consiliul Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior - CNCSIS (2002-2010) și la Institutul de fizică și inginerie nucleară "Horia Hulubei". Face parte din Comisia Prezidențială pentru analiza și elaborarea politicilor din domeniile educației și cercetării. Este autor a peste 200 de lucrări științifice, din care 97 articole ISI, apărute în țară și în marile periodice ale lumii, având peste 513 de citări ISI, cu un indice Hirsch=13. Este cunoscut ca om de știință, profesor și organizator.

Domeniile sale de activitate: radioizotopii și compușii organici marcați, scintilatori organici, radicali liberi organici stabili. Chimia biofizică și biofizica au constituit o fertilă activitate a sa în ultimele două decenii (1978-1998) ale activității științifice, prin stimularea dezvoltării acestor domenii în România datorită programului de cercetare pe care l-a inițiat și coordonat: modificarea structurii și funcției biomembranelor sub acțiunea unor anestezice locale (procaina, lidocaina, tetracaina). A fost editorul primei publicații românești anuale de biofizică, 6 volume, (1985-1990), în l. engleză, *Seminars in Biophysics*, publicată de IFA, recenzată internațional. La Iași, a fost editorul altei publicații în l. engleză (vol. 1-6), difuzată mai ales peste hotare, *Current Topics in Biophysics* (1992-1997) tipărită la Editura Universității "Al. I. Cuza" din Iași. A editat (cu V. V. Morariu) primele 2 cărți de *Arheometrie în România* (1988-90)

În ultimii ani s-a ocupat susținut de politica științei, pentru ridicarea învățământului și cercetării din România la nivelul celui existent pe plan internațional, publicând *Mediocritate și Excelență – o radiografie a științei și a învățământului românesc*, vol. 1, Ed. Albatros, București, 2002, 338 pag., Vol 2, Casa Cărții de Știință, Cluj-Napoca 2005, 288 pag., Vol. 3, Casa Cărții de Știință, Cluj-Napoca 2008, 367 pag., vol. 4, Casa Cărții de Știință, Cluj-Napoca, 2011, 248 pag. și *Elite ale Cercetătorilor din România, matematică – fizică – chimie*, Ed. Casa Cărții de Știință, Cluj-Napoca, 2004, 142 pag. Este membru al Societăților de Chimie din România și Germania, membru în colegiile editoriale ale revistelor internaționale *Scientometrics* și *Journal of Radioanalytical and Nuclear Chemistry*.

Este redactor sef al Revistei de Politica Stiintei si Scientometriei (din 2012).

A fost ales prin vot secret Membru de Onoare al Academiei Romane.

GHERACOPOL OCTAVIA

(n. 04.07.1923)

Biolog, ihtiolog . S-a nascut la Constanta. Incepind cu 1950 este Cadru Universitar la Institutul De Pescuit si Piscicultura a Universitatii Galati.

HRISANIDIS DUMITRU STEFAN

(n. 21.07.1904 - d. 14.04.1963)

Profesor Universitar. S-a nascut la Constanta.A absolvit Liceul "Mircea cel Bătrân" (șef de promoție, 1924) fiind trecut pe panoul de onoare al liceului. Absolvă "Școala Politehnică" din București, secția Mine (șef de promoție, 1929).

Întreprinde o călătorie de studii în Belgia și Franța, după care începe cariera în sectorul minelor (1930, - Petrila). Funcționează apoi la direcția tehnică a Văii Jiului, inginer șef la preparația cărbunilor, director al minei Lupeni, după care este transferat la București în 1951 ca director al Institutului de proiectări miniere, Institutul de Cercetări Miniere și Institutul de Cercetări Miniere și Metalurgice.

A avut o bogată activitate didactică (învățământul mediu și universitar), trecând prin toate treptele universitare până la profesor universitar (Institutul de Mine din București și Petroșani).

A elaborat lucrări fundamentale din domeniul minier (*Exploatare miniere și de preparare a cărbunilor*), studii și articole științifice în publicații de specialitate (*Analele ICEMIN- Institutul de Cercetări Miniere, ICEM- Institutul de Cercetări Metalurgice, Revista minelor*). A colaborat la realizarea: *Lexiconului Tehnic Român, Manualul inginerului de mine, Îndreptar tehnic în minerit*.

Autor al mai multor inovații, a introdus procedee moderne de: sortare a substanțelor minerale utile – mediu dens, obținerea cărbunelui cocsificabil cu procent de cenușă redus, semicoxificarea cărbunilor de la Petrila.

A contribuit la realizarea unor proiecte privind: sistematizarea ansamblului minelor din Valea Jiului, amplificarea spălătoriei Lupeni, îmbunătățirea cuptoarelor de semicarbonizare Abderhalden, adânciri de puțuri în condiții grele de presiune, emanația gazelor și infiltrării apei.

A primit Medalia Muncii. La data de 14 aprilie 1963 a încetat din viață unul dintre profesorii și inginerii de seamă din sectorul minier, Dumitru Hrisanide.

Născut la 21 iulie 1904, inginerul Dumitru Hrisanide a absolvit Școala Politehnică din București în anul 1930 ca șef de promoție.

Începând meseria de inginer de mine în bazinul Văii Jiului, inginerul Dumitru Hrisanide lucrează la mina Petrila și în cadrul Direcției Minelor, iar între anii 1940 și 1944, are funcția de inginer șef al spălătoriei Petrila și apoi al minei Lupeni. Din anul 1950 este chemat în postul de șef al serviciului tehnic la Direcția Generală S. A. Sovromcărbune. Din anul 1952 trece pe rând în calitate de inginer șef la IPROC, director științific adjunct la ICEMIN și la ICEM.

Încă de la începutul activității sale ca inginer, D. Hrisanide a arătat o înclinare deosebită și pentru activitatea didactică, lucrând ca profesor la școlile medii tehnice miniere din Valea Jiului.

La înființarea Institutului de Mine din Petrosani în anul 1958, este numit profesor de exploatare miniere. Din anul 1952 trece la Institutul de Mine din București, apoi din nou la Institutul de Mine din Petroșani, iar în ultimii ani la cursurile postuniversitare de ingineri economiști miniери de pe lângă Școala Politehnică din București.

În același timp, lucrează în cadrul Institutului de proiectări miniere — IPROMIN — aducând o contribuție valoroasă la elaborarea proiectelor legate de dezvoltarea industriei miniere, atât privind exploatarea, cât și prepararea cărbunilor, specialitate în care este de asemenea mult apreciat.

Ca profesor, Dumitru Hrisanide se impune prin nivelul științific al prelegerilor sale și prin modul de expunere.

Prin vastele sale cunoștințe teoretice și prin bogata sa experiență practică, profesorul D. Hrisanide câștigă aprecierea, considerația și recunoștința multor serii de studenți și colegi mai tineri.

Meritele lui didactice sînt recunoscute și confirmate de Ministerul Învățămîntului, care îi acordă titlul de profesor în învățămîntul superior. Este solicitat să colaboreze la diferite publicații tehnice, precum și la lucrările speciale necesare Comitetului pentru tehnica nouă.

Inginerul Dumitru Hrisanide a făcut parte de mai multe ori din delegațiile romane la consfaturile tehnice miniere din alte țări, unde — în calitate de expert tehnic — a susținut cu competența problemele legate de mineritul nostru.

Profesorul ing. D. Hrisanide, modest și apropiat față de colaboratorii de lucru și studenții săi, model de muncă și conștiinciozitate profesională și îndrumător al noilor generații de ingineri miniери din țara noastră, prin încetarea sa din viață, în plină activitate tehnică și didactică, lasă un mare gol în rîndul specialiștilor din industria noastră minieră și din învățămîntul superior.

HRISTU NICOLAIDE

(n. 02.09.1908 - d.?)

Actor. Artist emerit. S-a nascut la Constanta. Bunici din partea tatei, Manole si Vasilichia. erau greci din Mangalia. Bunicul Manole a detinut pentru un timp o functie de raspundere la Patriarhia de la Constantinopol. Bunici din partea mamei, Hristu si Elena erau greci din Tulcea. Bunica Elena avea origini in insula Itaca, fapt pentru care mama actorului a fost botezata Penelopa. Tatal actorului se numea Nicolae si a urmat scoala la Constantinopol.

Tatal actorului a facut parte din Comitetul Comunitati Elene din Constanta o perioada lunga de timp. Gratie lui si a unor greci inimosi s-a infiintat in Constanta o trupa de teatru de actori amatori. Spectacolele aveau loc in sala de festivitati a scolii grecesti. Cu bani strinsi din aceste reprezentati si din donati s-a ridicat Teatrul Elpis. Din trupa de teatru facea parte si Ianis Paxinos, principalul furnizor de texte si traduceri. Acesta avea sa devina primul sot al marii actrite Katina Paxinou, singura actrita greaca detinatoare a unui premiu Oscar pentru rolul din filmul „Cui ii bate ceasul” dupa Hemingway. H. Nicolaide actor de teatru, televiziune si film; scriitor dar si diseur, a avut mari succese in special in teatru de revista. A jucat in: „Faxum melodi...” scris de el si Nicolae Chirișescu, „Colț cu Brezoianu” de asemenea scris de el si de Puiu Maximilian si dirijat de compozitorul Elly Roman, in „Pigulete plus cinci fete” la Teatrul Mic.

Si-a scris singur cuplete, scenete, pe care le-a interpretat pe scena Teatrului de Revista „C. Tănase” din București. A jucat in filmele: „Dragoste la zero grade”, „Directorul român” si „Mofturi 1900”, ambele regizate de Jean Georgescu. La TV. a jucat in anecdotile „Starea de leșin”, „A dispărut copilul” si altele. A mai apărut intr-o emisiune pentru copii „Măzgălici si Zugrăvici” la TV, in care desena si cânta. A scris versurile la celebrul șlagăr „Cărăruie care suie in vâr de munte”. A urmat si Conservatorul unde a avut-o ca profesoara pe Maria Filotti..

KARATZALI ARISTIDE

(n. 1873 - d. 1947)

Medic. S-a nascut la Constanta. A avut inclinatii politice de stanga fiind unul dintre primii socialisti din Dobrogea. A luat parte la revolta de pe vasul Potemkin in 1905. A fost iubit de constanteni pentru calitatile sale de om si de medic.

KARATZALI ALEXANDRU

(n. 09 09 1904 - d. 1976)

Medic. S-a nascut la Constanta. A fost fiul lui Aristide Karatzali. A studiat medicina la Paris, dupa un an de pregatire la Lyon intre 1923-1933. Isi sustine doctoratul in 1933 cu lucrarea „Etude clinique et genetique de la langue plicaturee”, prima teza de genetica sustinuta la vreo Facultate de Medicina din Franta. Este creatorul Scoalii Romanesti de Citogenetica. A lucrat in Bucuresti in laboratorul dr Gheorghe Marinescu. Din 1935 a fost secretar al Asociatiei de Genetica din Romania, sub presedentia G. Marinescu si C.I. Parhon. Din 1936 a fost reprezentant al Romaniei la Federatia Internationala a Organizatiilor de Genetica de la Londra. In 1958 era sef de laborator la Intitulul Oncologic, in 1964 avea aceeasi functie la Intitulul medico-legal si Institutul de Patologie si Genetica Medicala „Victor Babes”. A contribuit la elucidarea cauzelor Sindromului Down, fapt recunoscut pe plan mondial.

MANDALOPOL DANUT

(n. 6.05.1952 - d. 10.05.2009)

Inginer Chimist, Profesor Universitar. S-a nascut la Constanta. Vicepresedintele Societatii Nationale De Chimie. Colaborari la publicatii de specialitate, materiale sustinute la Conferinte nationale si Internationale-Bucuresti, Toulouse, Copenhaga, Budapesta, Konya, Rio de Janeiro etc.

NICHOLAS GEORGESCU-ROEGEN

(n. 04 02 1906 - d.30 10 1994)

Nicholas Georgescu-Roegen

Economist, matematician roman. S-a nascut la Constanta. Parinti au fost greci Pe tatăl său îl cheama Stavros, iar pe bunicul Gheorghe Athanasiu. De la prenumele bunicului său, George, i s-a stabilit numele de familie – Georgescu – cu care a fost trecut în registru copilul Nicholas la înmatricularea în clasa I la școala primară din urbea natală”. Pseudonimul *Roegen* reprezintă *Ne Geor* inversat, utilizat ca un retronim

Tatăl său era ofițer (cu grad de căpitan) iar mama maistru de lucru la liceul de fete din localitate. Veniturile modeste ale părinților nu le permiteau să satisfacă capriciile copilului: „ei nu-și permiteau să-mi cumpere nici măcar pantofi cu șireturi, care erau cu un leu mai scumpi decât cei cu butoni, deși eu jinduiam după pantofi cu șireturi”. Tatăl său a fost nevoit să se pensioneze de tânăr deoarece a surprins un ofițer cu grad mai mare furând din carnea soldaților și l-a pălmit. Pensionar fiind, acesta a avut timp să se ocupe de educația copilului.

De mic Nicholas avea înclinații spre studiu, în special spre matematică: „prima mea îndeletnicire a fost să înșirui numerele de la 1 la 99 pe orice petic de hârtie care îmi cădea în mână. Prima mea descoperire matematică a fost să scriu „o sută” 100 și numerele care urmează. Cea de-a doua descoperire matematică a mea în legătură cu care și azi îmi amintesc zâmbetul fericit al tatălui meu, a fost ciurul lui Eratostene”. Colaborarea cu tatăl său a fost benefică iar dispariția acestuia la doar opt ani ai copilului l-a marcat profund: „aveam opt ani când a murit și aveam să-i simt lipsa nu numai ca pe un părinte dar și ca pe a unui bărbat care să mă pregătească pentru viața dură în care urma să intru ulterior”.

A învățat să scrie și să citească de la patru ani. A început studiile la „Școala primară nr. 1” din Constanța unde o amprentă deosebită asupra lui a lăsat institutorul Gheorghe Rădulescu: „el se străduia să stimuleze pe elevii de nota 10 ca mine, punându-ne probleme care necesitau algebră”

A făcut studii de matematică la Universitatea București, studiază statistică la *Universitatea Sorbonne* din Paris, iar mai târziu în Anglia. Alături de alți diplomați români, în 1944, fiind *secretarul general al comisiei de mediere a armistițiului* dintre România și țările vest-europene, membre ale *Aliaților*, participă decisiv la apropierea punctelor de vedere ale părților implicate. În 1948, împreună cu soția sa, emigrează în Statele Unite ale Americii. A predat la *Universitatea București*, înainte de emigrare, și la *Universitatea Vanderbilt* din Nashville, Tennessee și respectiv la cele din Geneva (în 1974) și Strassbourg (în 1977 -1978). În 1990 a fost ales membru de onoare al Academiei Române.

Nicolae Georgescu-Roegen este fondatorul teoriei bioeconomice, o teorie care prezintă un mod revoluționar și integrator de a vedea economia. Opera sa de căpătâi este *The Entropy Law and the Economic Process* (Legea entropiei și procesul economic) publicată în 1971, referitoare la entropia economică.

Domenii aparent ireconciliabile, așa cum erau privite economia și ecologia la sfârșitul anilor 1960, sunt aduse împreună elegant și, respectiv, fundamentat matematic și fizic de către Georgescu-Roegen. Contrar gândirii anterioare teoriei bioeconomice, care situa revoluția industrială și progresul tehnic de o parte a "baricadei", respectiv evoluționismul lumii vii și ecologia de cealaltă parte, economistul român vine cu o clarificare decisivă, având și conotații evidente de economie politică contemporană.

Nicholas Georgescu-Roegen enunță și demonstrează că, *pe de o parte, rezolvarea problemelor decisive ale mediului sunt strâns legate de progresul științific, tehnologic și informatic al societății umane, dar, în același timp, doar existența progresului generalizat al rasei umane, în sine, nu poate rezolva automat problemele ecologice pe care tot oamenii și dezvoltarea accelerată a omenirii, începând cu revoluția industrială le-au creat. Factorul decisiv îl reprezintă voința societății umane, per ansamblu, de a rezolva problemele existente.*

Considerând economia liberală clasică mult prea mărginită și mecanică, Georgescu-Roegen a reliefat contradicția dintre principiul al doilea al termodinamicii și legea entropiei - adică între degradarea de neevitat a resurselor naturale folosite de omenire, ca urmare a folosirii lor, și creșterea materială nelimitată. El s-a arătat adeptul unei descreșteri economice, pentru a ține seama de legea fizică a entropiei.

PAPADIMA OVIDIU

(n. 29.01.1909 - d.26.05. 1996)

Eseist, istoric literar, cronicar literar și folclorist. S-a nascut la Sinoe, judetul Constanta. Scribe carti, intocmeste antologii, elaboreaza studii, dezbate raportul reciproc dintre folclor si cultura moderna. Cercetator stiintific, sef de sectie – Institutul de Istorie, Teorie Litiera si folclor, apoi la Institutul "George Calinescu". Colaboreaza la importante reviste ale vremii: "Ramuri", "Gazeta Literara", "Revista Fundatiilor Regale", etc.

PAPAHAGI PERICLE N.

(n. 20.10.1872 - d. 20.01.1943)

Istoric, Lingvist. S-a nascut la Avdela - Grecia. A studiat la Leipzig unde si-a luat doctoratul in litere, A fost profesor la Licee din Salonic. Apoi director al Liceul din Silistra. Directorul Revistei "Analele Dobrogei" si alte reviste. S-a consacrat cercetarii limbii, culturii si istoriei romanilor din sudul Dunarii.

PERIDE NICULAE

(n. 31.05.1946)

Inginer. Profesor Universitar. S-a nascut la Constanta. Activitatea stiintifica este concretizata in 80 de proiecte tehnologice, lucrari publicate in culegerile Conferintelor Internationale (Copenhaga, Patra, Nicosia, Varna etc) majoritatea referindu-se la mecanica experimentală.

SARRY CONSTANTIN

(n. 08.05.1878 - d. 1960)

Publicist, Director al ziarului "Dobrogea Juna" vreme de 40 de ani. S-a nascut la Constanta. Timp de 40 de ani "Dobrogea Juna" a fost cea mai citita gazeta din Dobrogea. Este primul magazin istoric al scumpei noastre Dobroge.

SERAFIDIS HECTOR

(n.1874 - d. 08 01 1951)

Medic, Scriitor. S-a nascut la Constanta. Si-a exercitat profesia si in Armata Romana. A imbratisat diverse domenii: medicina, filologie, istorie. A scris primul Dictionar Roman – Grec (Dictionarul Roman- Grec, Institutul de Arte Grafice “Victoria’ Constanta, 1922) si Dictionarul Grec- Roman in 1935. A participat la numeroase Congrese de Medicina ale vremii. A sustinut numeroase conferinte la Atena, Paris, Constanta, Bucuresti. S-a preocupat de grecii din Romania, cu afectiune s-a aplecat asupra problemelor lor. Referitor la lucrarea sa “Comunitatea Greaca din Romania” a fost premiat de Academia din Atena, in decembrie 1935.

SIDERI ION

(n. 19.01.1937)

Sculptor. S-a nascut la Constanta. In 1982 deschide prima expozitie personala. Intre 1982 si 2002 verniseaza un numar de 13 expozitii personale. Este singurul sportive roman care obtine medalii olimpice in arta, iar lucrarile sale premiate sunt expuse la Muzeul Olimpic din Lausanne. A practicat kaiacul de performanta. A cucerit 8 titluri de campion national si 11 titluri in competitii europene si internationale.

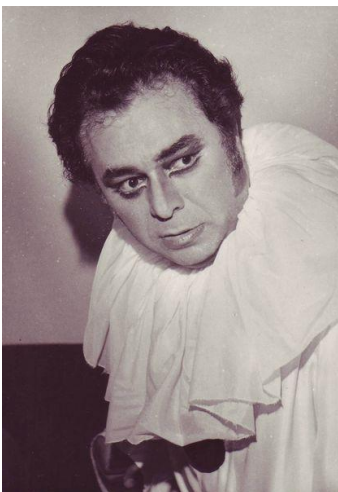
SARRY CONSTANTIN

SARRY ACHILE

(n.? - d. 1916)

Sublocotenent erou. S-a nascut la Constanta. Erou roman de origine elena. Este fratele lui Constantin Sarry. Moare in Primul Razboi Mondial in apararea Turtucaiei in august 1916.

STAVRU CORNEL

(n. 31 08 1929- d.17 09 2015)

Tenor roman.S-a nascut la Constanta.Este unul din cei mai mari tenori romani.Mama era grecoaică si provenea dintr-o numeroasa familie greceasca din cartierul Fanar din Constantinopol.Bunica pe linie materna se numea ca fata Kiriazi.Mama insa si-a pastrat numele bunicului care se numea Dulcaridis.Mama s-a numit ulterior prin casatorie Eli Stavru si a fost o personalitate marcanta cu o activitate prodigioasa.La mijlocul anilor 30 a fost chiar Presedinta Comunitatii Elene din Constanta.

Tatal a avut si el pregătire grecească urmand Liceul la Salonic. In casa se vorbea limba greacă pe care a invatat-o de mic. În liceu a început să cânte la serbări, mai întâi în cor, apoi ca solist. Știa cântonete foarte la modă din repertoriul marelui bariton italian Gino Bechi, apoi Prologul din "Paițe". Primele succese au venit odata cu oportunitatea de a canta câteva opere în concert cu Ansamblul Sfatului Popular al Capitalei. Dirijor și director artistic era exigentul Emanoil Elenescu. A inaugurat ciclul concertelor cu opera "Cavalleria rusticana" și a fost ales să cânt rolul Turiddu. Si-a făcut astfel debutul ca solist de operă în 9 decembrie 1956.

A avut o cariera deosebita, aproape 26 de ani de prezenta pe scena nationala, in tara si strainatate. La la sfârșitul anilor '60, l-a cunoscut pe maestrul Nicolae Astrinidis, un muzician excelent, dirijor, pianist și compozitor. Acompaniase timp de 20 de ani instrumentiști mari, precum violoncelistul Gaspar Cassado.

A mers la Salonic destul de des dar prima apariție în Grecia a fost împreună cu ansamblul Operei Române la Festivalul de la Atena din 1970, la Herod Atticus, unde a cântat cu mare succes în "Carmen" alături de Viorica Cortez, Dan Iordăchescu și Maria Șindilaru. Celălalt spectacol a fost cu Elena Cernei, Ion Buzea și David Ohanesian. A dirijat Paul Popescu. Acest spectacol i-a adus contracte și la Opera din Atena, unde a cântat de vreo 4-5 ori, în anii '70-'80, serii de spectacole cu Trubadurul, Carmen, Paițe. Au fost ani prodigioși pentru că își împărțea aparițiile între Salonic și Atena.

A avut o carieră importantă, unanim recunoscută de criticii muzicali precum și de public.

TROHANI N. GHEORGHE

(n. 5 august 1868- d. 13 noiembrie 1934)

Presedinte al Comunitatii Elene din Constanta intre anii 1909-1910. S-a născut, conform unui act emis de Patriarhia Constantinopolului în 1914, în ziua de 5 august 1868, la Constantinopol, unde a fost și botezat în ziua de 22 septembrie 1868, și a decedat pe 13 noiembrie 1934, pe vasul "Carol I", în apropiere de Pireu.

Copilăria și adolescența a petrecut-o în casa părintească, unde, cu ajutorul profesorilor particulari a căpătat temeinice cunoștințe în învățarea limbilor străine – în afară de greacă, limba maternă, vorbea curent franceza, engleza și germana, în ultima limbă făcându-și instrucția generală. Iar după venirea în România a învățat foarte bine și limba română, după o metodă germană.

In România a venit după 1890, mergând la Corabia, unde se stabilise fratele său Constantin. La scurt timp se mută la Brăila, angajându-se funcționar la firma de cereale a lui Georges Nicolopol.

Șederea sa în România este întreruptă de izbucnirea războiului greco-turc din 1897, pentru Thessalia, când a plecat voluntar în Grecia. Pacea încheindu-se relativ curând după sosirea sa în Grecia se înapoiază în România. Deși războiul a decurs sub auspicii nefavorabile Greciei, care era nepregătită din punct de vedere militar, s-a soldat totuși în favoarea ei, în urma intervenției puterilor europene – Grecia căpătând Thessalia, regiunea cea mai agricolă a Greciei.

Inapoiat în România, se stabilește la Constanța, unde rămâne până către anii 1909/1910, ocupându-se cu comerțul de cereale. Face și călătorii în Italia, Marsilia, Germania.

Persoană activă, se ocupă și de bunul mers al comunității grecești din Constanța, în fruntea căreia este ales președinte. Din această perioadă se păstrează două scrisori din 16/29 octombrie 1909, semnate de

elevii și elevele școlilor de băieți și fete ale comunității, prin care i se adresează mulțumiri pentru activitatea desfășurată în folosul obștii.

Din aceeași perioadă au rămas și două acte de indigenat emanând de la vice-consulul Rusiei din Constanța, purtând nr. 57 din 20 februarie 1908, și de la Agenția consulară a Franței din Brăila, cu nr.74 din 11 ianuarie 1910. Cauza acestor emanații rezulta de pe urma expulzării unor fruntași ai comunității grecești din București, în frunte cu dr. George Milliaresi, și întreruperii relațiilor diplomatice dintre România și Grecia ca urmare a situației din Macedonia.

Spre sfârșitul anului 1909 se mută la Brăila și se căsătorește, la 9 iunie 1910, cu Antigona GARDELLI (fiica lui Gheorghe, + 1902, cu Anastasia, care a decedat după anul 1910) – născută la 21 dec. 1879, în Brăila, și decedată la 29 dec. 1974, în București. Soția sa era văduvă, prin divorț, după Panait Zisu-Musli.

Căsătoria a avut loc la Brăila, în locuința unei surori a miresii, Ecaterina I. Vlassopol, din strada Vapoarelor Nr. 3. Nași a fost o altă soră a miresii, Persefoni, împreună cu soțul ei, Iancu Demetriad.

În Brăila, soții Trohani au locuit pe rând, în str. Coroanei nr. 31, str. Polonă Nr. 16 (casă ce le-a aparținut în proprietate, dar au vândut-o în 1917, str. Teatrului nr. 10 și în fine în str. Danubiului nr. 14.

Stabilit în Brăila a ocupat postul de director al sucursalei din localitate a Băncii Agricola, fiind coleg de birou cu I. Săvescu, ajuns în urmă director general al Băncii Românești. După Primul război mondial a stat singur în București câțiva ani, colaborând la conducerea Băncii I. Lasaris. Revenit la Brăila, către anul 1922, este numit director al nou înființatei Bănci Eleno-Române, pentru scurt timp însă, căci nefiind de acord cu conducerea băncii pleacă, în 1924. Președinte al consiliului de administrație al băncii, în acea vreme, era cunoscutul om de lume, cântăreț și mare proprietar, George Cavadia, creatorul Conservatorului „Lyra” din Brăila. Peste câțiva ani, în 1927, banca a dat un răsunător faliment.

După plecarea de la bancă nu a mai ocupat vreun post, dedicându-se comerțului de cereale și realizând câștiguri din ce în ce mai mici. A izbucnit și criza din anii 1929-1933. Antigona, soția sa, este obligată să vândă unele magazine de cereale, ce le avea drept zestre.

Ca urmare, Gheorghe Trohani se hotărăște să plece, în 1934, în Grecia pentru a lichida întreaga succesiune a familiei rămasă la Leonidion. Dar la intrarea vasului “Regele Carol I” în portul Pireu, în ziua de 13 noiembrie 1934, în urma unui atac de cord, decedază. A fost înmormântat în cimitirul din Pireu, prin îngrijirea consulului onorar al României, Inglessi.

În viața de zi cu zi l-au caracterizat cinstea, corectitudinea și discreția. Copiilor le insufla formarea unor opinii juste și reale asupra principalelor aspecte ale vieții. Citea mult și expunea clar. Regreta imposibilitatea unor noi călătorii cu copiii – de aceea plimbările prin Brăila și mai ales prin port deveneau adevărate lecții de istorie și geografie.

Ținuta sa se traducea printr-o sobră distincție vestimentară, căreia o butonieră veșnic înflorată îi dădea, prin excepție, o aparență de eleganță căutată. Poate și de aceea a ales să moară departe ... pentru a nu-i stingheri pe ai săi

...

A avut doi copii – un băiat și o fată.

TRANULIS DEMOSTENE

(n. 22 03 1883 - d. 24 07 1946)

Demostene Tranulis s-a nascut in casa parinteasca din Constanta la 22 martie 1883 si a fost al treilea din cei cinci fii al lui Anastase si Elisabeta Tranulis. Parintii au fost amandoi de origine greaca familia tatalui provenind din insula Samos in Arhipelagul Egee iar mama fiind nascuta la Anhielo langa portul Burgas din "Rumelia Orientală".

Demostene si-a facut studiile primare la scoala greaca si la scoala nr. 1 Romaneasca din Constanta. In armata a facut parte din regimentul Infanterie 34 Constanta, contingentul 1905. A facut campaniile din 1913 si 1916, ramanand la Braila prizonier in teritoriu ocupat, fiind ranit si in imposibilitate de a se evacua. Toti cei cinci Frati Tranulis au luptat de altfel si la Batalia de la Marasesti din 1917.

Dupa armata pana in primul razboi mondial din 1916, se ocupa cu negoul de cereale, avand propriul sau magazin de cereale si furaje la Obor. Dupa razboi deschide Teatrul Cinema "Grand" din parcul Arena Grand, care functioneaza timp de trei ani. In acelasi timp este director si proprietar al revistei teatrale si cinematografice Constantene.

In 1927 Demostene incepe constructia cladirii de fata, care avea sa devina Teatrul Ligii Culturale, ctitoria Demostene Tranulis, a carei finalizare si dotare completa a durat aproximativ 3 ani, inzestrand-o cu mobilierul corespunzator si toata aparatura necesara, ca de pilda instalatiile tehnice de proiectie, sunet si lumina, foarte moderne pentru acele vremuri. Inca din 1926 Demostene pornise tratative cu Liga Culturala, al carei director de atunci era Nicolae Iorga, oferindu-se sa construiasca teatrul pe spezele sale proprii si urmind ca dupa 15 ani de exploatare in proprietatea sa, teatrul sa fie donat Ligii culturale.

Miscarea legionara luand o mare amploare dupa asasinarea in 1938 a lui Codreanu si abdicarea ulterioara a Regelui Carol al 2-lea, la 4 septembrie 1940 a fost proclamat "Statul National Legionar" in al carui guvern legionarii constituiau principala forta politica. In acest context istoric, Demostene Tranulis, fiind de origine elena, a fost destituit din Teatrul al carui ctitor si proprietar era. La scurt timp dupa aceea, teatrul a fost redenumit "Fantasio".

In anul 1944, cand incepe ocupatia militara sovietica a Romaniei, urmeaza o alta perioada neagra, cand Teatrul Tranulis si Liceul Mircea cel Batran sunt ocupate de catre trupele sovietice si folosite in scopuri militare.

Pe langa Teatrul-Cinematograf Tranulis, Demostene impreuna cu cei patru frati ai sai au mai patronat multe opere, asociatii si institutii de interes obsteasc, cum ar fi Liceul Mircea cel Batran si Biserica Capela Militara, fiind cunoscuti in oras ca mari filantropi.

Demostene a fost casatorit cu vadova Elena Comanici. Elena avea deja doi copii dintr-o casatorie anterioara: Victorita si Traian Comanici, care a fost comisar sef al portului si ulterior al orasului Constanta.

Demostene Tranulis a fost deosebit de apropiat si iubit de familie si prieteni, avand un caracter bland si intelegator si nerefuzand niciodata sa ajute pe cei aflati la nevoie. Desi un simplu cetatean, Demostene a dovedit intodeauna multa dragoste fata de tara sa si orasul in care s-a nascut. Dupa terminarea razboiului, fiind o fire sensibilă, a fost deosebit de marcat de greutatile indurate de el si familia sa. A capatat in final embolie, murind dupa lungi suferinte, la 24 iulie 1946 la varsta de numai 63 de ani. Este inmormantat la Constanta, in locul de veci al familiei, alaturi de parinti si fratii sai.

VITANIDIS GHEORGHE

(n. 01.10.1929 - d. 25.11.1994)

Regizor si Scenarist. S-a nascut la Mangalia, judetul Constanta.
Filmografie ca regizor: "Ciulinii Baraganului" - 1958, "Ciprian Porumbescu" - 1972, "Razboiul Independentei"- 1977, "Burebista"- 1980, "Colierul de Turcoaze"-1985, si multe altele. Ca scenarist : "Baietii nostril"- 1959. "Ciprian Porumbescu" - 1971.

MEDICI GRECI CARE AU PRACTICAT IN ORASUL NOSTRU

Medicul PAPASAUL, primul medic care a calcat pamintul dobrogean -1858

Medicul KEFALA din Kefalonia - 1862

Medicul KEFALA TRASIVULOS- fiul medicului KEFALA- 1865

Medicul VALLINDAS-1869- din insula Andros

PRIMUL farmacist vine in Constanta in 1871 –KEFALA DIMITRIE- al doilea fiu al medicului KEFALA- a facut studiile farmaceutice la Constantinopol

Medicul NICOLAE CICILLIANOPOULOS- vine in 1871 din Volos

Medicul stomatolog STAVRU ATANASIU- primul stomatolog din Constanta

Medicul ginecolog K. GEORGIADIS din Constantinopol

Medicul internist ARISTIDE KARATZALIS - Mavrothalasites

Medicul microbiolog HR. KALDERIMIS din Ahialaou

Medicul stomatolog E. KARABATAKIS

Medicul internist VASILIOS VASILIOU –pentru o perioada director al Spitalului Municipal din Constanta

Medicul internist SILVESTROS KARONIS

La 1878 cind Dobrogea s-a unit cu Romania in Constanta erau 4 farmacii.

Medici din epoca aveau voie sa prepare si medicamente si astfel si-au deschis si farmacii.

Farmacia Minerva de pe strada Carol Nr. 5- a medicului Kefala

Farmacia din Piata Ovidiu- a medicului Cicillianopoulos

Farmacia C F E -a medicului Bolton

Farmacia medicului Vallindas

Arta mositului era practicata de 4 moase:

D-na Papasaul- sotia medicului Papasaul

D-na Michelata

D-na Artenisia

D-na Catinca Hurmuzi